

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző

Telefon

E-mail:

HATÁROZAT

A **Panaszos** képviselőjében előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt minden tekintetben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos (képviselő útján)
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos képviselője útján panaszt terjesztett elő a Panasztestülethez a vele szemben a * út végén lévő erdős, fás területen foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

A panaszban előadottak szerint a Rendőrkapitányság „*hivatali jogkörével súlyosan visszaélve zaklatásszerű magatartást tanúsít*” a * úton dolgozó prostituáltak vonatkozásában, velük szemben ténybeli és jogalap nélkül eljárásokat indít, amelyek során rendre a személyi szabadságot legsúlyosabban érintő kényszerintézkedések, az előállítás és az őrizet kerül alkalmazásra. A * út meghatározott része a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény alapján nem minősül védett övezetnek, így ott a szexuális szolgáltatásra történő felajánkozás törvényileg nem tilalmazott.

A Magyarországi Prostituáltak Érdekvédelmi Egyesületének kérelmére *. évben az Önkormányzat jegyzője határozatban igazolta, hogy a * útnak a * út és a * út * számú ingatlan gépkocsi behajtója közé eső része, valamint a * számú ingatlan gépkocsi behajtója és a * úti végállomáson lévő fordulóív közötti szakasza nem minősül védett övezetnek. A panasz szerint az érdekvédelmi egyesület tagjai valamennyien rendelkeznek a működéshez szükséges egészségügyi kiskönyvvel. A jogszerű munkavégzés ellenére a Rendőrkapitányság vezetője – célként megjelölve a * úton folyó prostitúció felszámolását – rendszeresen járőröket küld ki az ott dolgozó szexmunkások előállítására vonatkozó utasítással.

A konkrétan kifogásolt rendőri intézkedésre *-n került sor, miután a Panaszost a rendőrrjárőr „*rajtakapta*”, amint a * út végén lévő erdős, fás részen egy férfival szexuális aktust „*végez*”. Az eljáró rendőr a férfit 20 000 Ft „*pénzbírsággal*” sújtotta, a Panaszossal szemben azonban „*az egyenlő bánásmód jegyében*” kényszerintézkedést, előállítást foganatosított. A „*franciabugyit*” viselő Panaszos a rendőrautóba történő beültetése előtt kérte a rendőrt, engedje meg neki, hogy felvegye a nadrágját. A rendőr ezt megtiltotta, azt felelte, hogy „*gyere csak így, ahogy vagy*”. A Panaszos már ekkor jelezte a rendőrnek, hogy kiskorú gyermeke van, akit egyedül nevel, ezért őt nem lehet előállítani. A rendőr azt válaszolta erre, hogy „*minden kurva ezt mondja, hogy ne vigyük be, ne hazudjál*”.

A Panaszost a rendőrök a Rendőrkapitányságra szállították, ahol őrizetbe vették. A személyi szabadságot súlyosan és jogellenesen korlátozó kényszerintézkedés *-tól *-ig tartott. A Panaszos kérte az ügyeleteseket, hogy engedjék el, mert egyedül neveli a kiskorú gyermekét és nincs, aki érte menjen az óvodába. Ezt azonban a rendőrök nem vették figyelembe. Végül ellenőrizték, hogy valóban óvodában van-e a gyermek, majd ezt követően engedélyezték a Panaszosnak, hogy volt élettársát telefonon felhívja és elküldje őt az óvodába.

A volt élettárs azonban mindezidáig nem tudta, hogy a Panaszos mivel foglalkozik. Most, hogy ez kiderült, a Panaszos számíthat arra, hogy „*családon belül erőszakok, zaklatások fogják érni volt élettársa részéről.*”

A Rendőrkapitányság dolgozói azt mondták a Panaszosnak, hogy ne merjen panaszt tenni, mert ha kiderül, hogy mivel foglalkozik, akkor el fogják venni tőle a gyermekét. Ennek azonban ellentmond az Alapvető Jogok Biztosának szakvéleménye, mely szerint ha a

gyermek szülője legális munkát (itt: szexmunkát) végez, az nem alapozza meg a gyermek veszélyeztetettségét és ezen az alapon gyámügyi intézkedésnek nem lehet helye. A rendőrök arra is próbálták rávenni a Panaszost, hogy tegyen vallomást arról, kik azok a szexmunkások, akik helypénzt fizetnek, és kinek. Azt ígérték a Panaszosnak, amennyiben erről vallomást tesz, úgy másfél órán belül elengedik. Miután a Panaszos ilyen információval nem rendelkezett, ezért az őrizete tovább folytatódott. Még este nyolc órakor is azt a tájékoztatást adta a Panaszos részére az ügyeletes tiszt, hogy aznap már biztosan nem engedik ki, hanem másnap viszik őt a bíróságra, ahol gyorsított eljárásban döntenek majd az általa elkövetett szabálysértésről. Végül azonban minden magyarázat nélkül elengedték, dolgait visszaadták. A Panaszos azóta retteg a rendőröktől – és annak ellenére, hogy a szexmunkát legálisan, nem védett övezetben végzi és az előírt egészségügyi kiskönyvvel is rendelkezik –, nem mert kimenni dolgozni, ami azért problémás, mert kiskorú gyermekét egyedül tartja el és ez a megélhetési forrásuk.

A panaszhoz csatolva benyújtásra került:

- a képviselői meghatalmazás,
- az Önkormányzat jegyzője által *-n hozott, a * út meghatározott részének nem védett övezetnek minősüléséről szóló határozata,
- a Panaszos nevére *-n kiállított orvosi igazolás arról, hogy szexuális úton terjedő betegségtől mentes,
- a Pesti Központi Kerületi Bíróság a Panaszost tiltott prostitúció szabálysértés miatt marasztaló végzése annak igazolására, hogy a Panaszos kiskorú gyermekét egyedül neveli,
- az Emberi Erőforrások Minisztériuma Szociális Ügyekért és Társadalmi Felzárkóztatásért Felelős Államtitkárság szakmai álláspontjáról szóló, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala részére *-n írt tájékoztató átírata,
- az Alapvető Jogok Biztosának a Panaszos képviselőjéhez címzett, *-n kelt levele arról, hogy a szülő által folytatott legális prostitúciós tevékenység önmagában nem alapozza meg a gyermek veszélyeztetettségét,
- a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről kiállított igazolás,
- a letéti tárgyakról készült jegyzőkönyv.

A Panaszos kérte, hogy panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – a *beadvány szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. a Rendőrkapitányságnak a prostituáltak vonatkozásában folytatott gyakorlatát,
2. az előállítás jogalapját,
3. az előállítás részrehajló voltát,
4. az intézkedés során nadrágjának felvételére irányuló kérésének megtagadását,
5. egyedül nevelt kiskorú gyermekére eredménytelenül történő hivatkozását,
6. volt élettársának a foglalkozásáról történő tudomás szerzését a jogtalan eljárás miatt,
7. az előállítás időtartamát,
8. a panasz esetén gyermeke elvételének lehetőségét kilátásba helyező rendőri közlést.

II.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri fellépés és intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, a IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát és a XV. cikkben foglalt diszkrimináció tilalmát.

A Panasztestület állásfoglalása kialakításakor abban a kérdésben, hogy a Panaszos elkövette-e a szabálysértést, hatáskörének hiányát állapította meg. Leszögezte továbbá, hogy csak egyedi panaszok és intézkedések vizsgálatára bír hatáskörrel, ezért a rendőrség prostitúciós cselekményekkel szembeni – a panaszbeadványban kifogásolt – általános gyakorlatával kapcsolatban nem foglal állást.

A Panasztestület álláspontja szerint az előállításra megfelelő jogalap birtokában, az arányosság sérelme nélkül került sor, így az nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz való jogát.

A Panasztestület megállapította, hogy az intézkedés nem volt részrehajló, az nem ütközött a diszkrimináció tilalmába.

Az egyedül nevelt kiskorú gyermekre történő hivatkozás eredménytelen voltának sérelmezése kapcsán a Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség jogszabályi kötelezettségének eleget tett azzal, hogy a Panaszos részére lehetőséget biztosított élettársa értesítésére. Ezért e vonatkozásban nem sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panaszos foglalkozásáról volt élettársa által történt tudomásszerzés tekintetében a Panasztestület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség nem követett el jogsértést azzal, hogy a gyermek ellátása végett akként intézkedett, hogy a Panaszosnak lehetőséget biztosított volt élettársa értesítésére. Ennek alapján a rendőrség eljárása nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

Az előállítás időtartama vonatkozásában a Panasztestület arra a következtetésre jutott, hogy annak közel három órás terjedelme indokolatlanul és aránytalanul hosszú volt, így sérült a Panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

A rendőrök kijelentései kapcsán – amelyek a Panaszos részéről felmerülő panasz esetén a gyermek elvételét helyezték kilátásba – a Panasztestület az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ezért a Panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét nem állapította meg.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány és annak mellékletei,

- ügyvédi meghatalmazás,
- jelentés előállítás végrehajtásáról,
- a Panaszos letéti tárgyairól készült jegyzőkönyv,
- jegyzőkönyv eljárás alá vont személy meghallgatásáról,
- igazolás előállítás időtartamáról,
- rendőri szervezeti elem vezetőjének tájékoztató átirata,
- kivonat a Robotzsaru integrált ügyviteli, ügyfeldolgozó és elektronikus iratkezelő rendszer adataiból a készenléti nyomozó által *-n végrehajtott dokumentációs tevékenységről,
- összefoglaló jelentés,
- jegyzőkönyv az intézkedő rendőrök tanúkenti meghallgatásáról,
- jelentés parancsnoki kivizsgálásról.

IV.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos az általa előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az Ákr. 62. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek eleget téve a III. részben felsorolt okiratok beszerzésén túl tanúként meghallgatásra kerültek a sérelmezett intézkedést fogatosító rendőrök.

Az Ákr. 62. § (4) bekezdése értelmében az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli. Mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy miért és melyik bizonyítékot veszi figyelembe a valóság hű tényállás megállapítása érdekében, illetve más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből.

Ezek alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései szerint, a felsorolt közokiratok jellegére tekintettel – az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában – döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

V.

A rendelkezésre álló – a III. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n a Alosztály állományába tartozó körzeti megbízottak szolgálatot láttak el. *-kor a * úton észlelték, hogy az ott lévő fás, bokros közterületen parkoló személygépkocsi hátsó ülésén a prostituáltként dolgozó Panaszos szexuális aktust folytat férfi ügyfelével. A rendőrök felszólították őket a cselekmény abbahagyására, majd intézkedés alá vonták őket.

Az igazoltatást követően a férfival szemben a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 184. § (1) bekezdésébe ütköző szexuális szolgáltatásra való felhívás tilalma szabálysértés miatt 20 000 Ft helyszíni bírságot szabtak ki. A Panaszossal közölték, hogy cselekményét a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV.

törvény (a továbbiakban: Szbtv.) 7. § (1) bekezdés d) pontja szerint védett övezetnek minősülő területen követte el, így cselekményével megvalósította a Szabs. tv. 172. §-ába ütköző tiltott prostitúció szabálysértését. Ezért vele szemben szabálysértési feljelentésre kerül sor, és gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őt előállítják a Rendőrkapitányságra. A Panaszos jelezte, hogy hiányos ruházatát rendbe szeretné szedni, melyre a rendőröktől lehetőséget kapott. Átvizsgálásra került a Panaszos táskája is, azonban abban közbiztonságra különösen veszélyes eszköz, vagy bűncselekménnyel kapcsolatba hozható egyéb tárgy nem került feltalálásra. Ezt követően őt beszállították a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály * szám alatt található épületébe, ahol a szolgálatirányító parancsnok részére történt sérülésmentes bemutatása után elhelyezték az előállító helyiségben. Az előállításról készült jelentés szerint a Panaszos már az intézkedés során jelezte, hogy 7 éves gyermekéről egyedül gondoskodik. Az intézkedéssel kapcsolatos dokumentációs tevékenység végrehajtását követően a Panaszos átszállításra került a Rendőrkapitányság * szám alatti épületébe, ahol *-kor hajtották végre a befogadását. A Panaszos közlését – miszerint gyermekét egyedül neveli, és nincs aki érte menjen az óvodába – a rendőrség leellenőrizte, majd engedélyezték, hogy volt élettársát értesítse fogvatartásáról, és megkérje, hogy menjen el a gyermekért. *-kor került a Panaszos szabálysértési ügyben történő eljárás alá vonti meghallgatására a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály beosztottja által. A meghallgatásról készült jegyzőkönyv szerint a Panaszos a cselekmény tényét elismerte, azonban tagadta, hogy azzal szabálysértést követett volna el, mivel tudomása szerint az adott helyszínen szabad dolgozni. Meghallgatása során ismét elmondta, hogy 7 éves gyermekét ő tartja el.

Tekintettel arra, hogy tizennegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülő esetében nincs helye szabálysértési elzárásnak, és így a bíróság elé állítás okán történő őrizetbe vételnek sem, a rendőrség a Panaszost *-kor – letéti tárgyainak visszaadását követően – szabadon bocsátotta.

VI.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

1. A Rendőrkapitányság részéről a prostituáltak vonatkozásában folytatott gyakorlattal szembeni kifogások

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint:

„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy*
- b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételől függően*
  - ba) az országos rendőrfőkapitány,*
  - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy*
  - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”*

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni konkrét panaszok elbírálása lehet. Jogszabályi felhatalmazás hiányában rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása során csak egyedi intézkedések vizsgálhatók, általános gyakorlat megítélésére nincs lehetőség.

A Panaszosnak a Rendőrkapitányság prostituáltakkal szemben folytatott gyakorlata miatt előterjesztett panasz – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

2. Panasz esetén a gyermek elvételét kilátásba helyező rendőri közlés

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 29. § a) pontja szerint:

„Kizárólag az ügyészség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:

a) a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett, nem katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmény, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja és a kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott pénzügyi nyomozó által elkövetett bármilyen bűncselekmény”.

A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök azt mondták, ne merjen panaszt tenni, mert ha kiderül mivel foglalkozik, elveszik tőle a gyermekét. A panaszjog gyakorlásának korlátozására irányuló súlyos hátrány kilátásba helyezésére történő panaszosi utalás felvetheti bűncselekmény elkövetésének a gyanúját. Erre tekintettel a panaszbeadvány, illetve a rendelkezésre álló iratanyag – figyelemmel a Be. 29. § a) pontjára – a további eljárás lefolytatására megküldésre került a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztályának.

A bűncselekmény gyanúját felvető cselekmény vonatkozásában előterjesztett panasz – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

VII.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Az előállítás jogszerűsége

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Szbtv. III. fejezete rögzíti a prostitúció kezelésének egyes közrendvédelmi szabályait. A 7. §-a szerint:

„(1) Védett övezet:

- a) a közútnak a közúti járművek közlekedésére szolgáló területe;*
  - b) az autópályától, az autóúttól, a gyorsúttól, illetve lakott területen kívül az egy-, illetve kétszámjegyű főútvonaltól számított 100 méteren belüli terület;*
  - c) lakott területen a főútvonaltól számított 50 méteren belüli terület;*
  - d) a népképviselői, közigazgatási, bírósági, ügyészi szervek, valamint diplomáciai és konzuli képviseletek és az ezzel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek és tagjaik elhelyezésére szolgáló épületek, köz- és felsőoktatási, köznevelési, gyermekjóléti és gyermekvédelmi, szociális, közművelődési feladatok ellátására rendelt épületek, a személyforgalom célját szolgáló terminálok (repülőtér, pályaudvar, hajóállomások), a templomok és a vallásgyakorlásra rendelt más helyek, a temetők, valamint a Magyar Honvédség objektumai területén, illetve a közterületen azoktól számított 300 m távolságon belüli terület;*
  - e) az olyan mellékutcák, ahol a kiskorúak oktatását, nevelését, gyógyítását, tartós elhelyezését szolgáló, valamint gyermekjóléti és gyermekvédelmi intézmény működik.*
- (2) Az (1) bekezdés b)-d) pontjaiban meghatározott távolságot közterületen az épület, illetőleg a közút határvonalának bármely pontjától lehet számítani.*
- (3) A többlakásos ház közös tulajdonban vagy használatban álló területén, közterületen elhelyezett létesítményekben, illetőleg járműben, valamint a védett övezeten belül a nem lakás céljára szolgáló helyiségben a prostituált szexuális szolgáltatást nem nyújthat.”*

A Szabs. tv. – szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértéseket felsoroló XXIII. fejezetében található – 172. §-a szerint:

„Aki a külön törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján hozott önkormányzati rendeletben a szexuális szolgáltatással összefüggő korlátozást, illetve tilalmat megszegi, szabálysértést követ el.” /Tiltott prostitúció/

A Szabs. tv. 9. § (1) bekezdése szerint:

„Szabálysértési elzárást csak bíróság szabhat ki.”

A Szabs. tv. 41. § (1) bekezdése szerint:

„Szabálysértési elzárással is büntethető, valamint e törvényben meghatározott szabálysértés miatt első fokon az elkövetés helye szerint illetékes járásbíróság jár el.”

A Szabs. tv. 124. § (1) bekezdése szerint:

„A szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés miatt őrizetbe vett személyt a rendőrség a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából a bíróság elé állítja.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint:

„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani”.

A Szabs. tv. 10. §-ának c) pontja szerint:

„Nincs helye szabálysértési elzárásnak, ha az eljárás alá vont személy
c) tizennegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülő, gyám”.

A Panaszos sérelmezte, hogy őt jogalap nélkül állították elő, mert a * út adott része nem minősül védett övezetnek.

Ennek bizonyítására becsatolta az Önkormányzat jegyzőjének határozatát, amely igazolja, hogy a * út – a megjelölt korlátozások figyelembe vételével – nem minősül védett övezetnek.

Az előállításról készült jelentésben a rendőrök a védett övezetben történő elkövetésre hivatkoztak a tiltott prostitúció szabálysértésének megállapításakor. Tanúként történt meghallgatásuk alkalmával erre vonatkozóan egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy a jelentésben foglalt jogszabályi hivatkozás során elírás történt, a cselekmény helyszíne nem minősül védett övezetnek.

A tiltott prostitúció szabálysértést a Panaszos nem a jelentésben hivatkozott, az Szbvtv. 7. § (1) bekezdés d) pontja szerinti védett övezetben történt elkövetéssel, hanem a 7. § (3) bekezdésében tilalmazott magatartással – szexuális szolgáltatás közterületen álló járműben történő nyújtásával – valósította meg, amit a jelentés első oldalának „Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása” című része tartalmaz.

A Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályának vezetője által a Panaszos szabálysértési ügyében írt összefoglaló jelentésének utolsó bekezdése szintén a prostituált által közterületen elhelyezett járműben történő szolgáltatás nyújtását jelöli meg elkövetési magatartásként.

A tényállást megfelelően rögzítő jelentésben a fenti jogszabályi hivatkozás elírása nem teszi jogszerűtlenné az előállítást, mivel a Panaszos által közterületen álló járműben történő szexuális szolgáltatás nyújtása szintén alkalmas a tiltott prostitúció szabálysértés megállapítására.

A közrendet sértő szabálysértést észlelő rendőröket az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglaltak szerint intézkedési kötelezettség terhelte. Tekintettel arra, hogy a tiltott prostitúció szabálysértés – mint szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés – elbírálását a Szabs. tv. 41. §-a bírósági hatáskörbe utalja, és a Szabs. tv. 124. §-a lehetőséget ad ilyen esetekben a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából való bíróság elé állítás végett az őrizetbe vételre, így a Panaszos rendőrök általi előállítása kellően megalapozott és jogszerű volt. Miután megállapítást nyert, hogy a Panaszos tizennegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülő, és így fennáll a szabálysértési elzárás kiszabásának a Szabs. tv. 10. § c) pontja szerinti törvényi akadálya, a rendőrség eljárás alá vontként történt meghallgatását követően a Panaszost szabadon bocsátotta.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés (előállítás) az Rtv., valamint a Szabs. tv. és az Szbtv. rendelkezései alapján jogszerű volt, ezért a benyújtott panasz ebben a tekintetben alaptalan.

2. Részrehajló intézkedés

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A Szabs. tv. 184. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) Aki a külön jogszabály szerint meghatározott védett övezetben ellenszolgáltatást felajánlva más szexuális szolgáltatás nyújtására felhív, illetve más személy szexuális szolgáltatásának felajánlását elfogadja, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatti eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.” /Szexuális szolgáltatásra való felhívás tilalma/

A Szabs. tv. 39. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség az e törvényben meghatározott feltételek esetén bármely szabálysértés miatt kiszabhat helyszíni bírságot. E törvény eltérő rendelkezése hiányában szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés miatt csak a rendőrség szabhat ki helyszíni bírságot.”

A Szabs. tv. 32. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A helyszíni bírság kiszabása esetén a szabálysértés elkövetésének elismerése bizonyítékként értékelendő.”

A Szabs. tv. – szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértéseket felsoroló XXIII. fejezetében található – 172. §-a szerint:

„Aki a külön törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján hozott önkormányzati rendeletben a szexuális szolgáltatással összefüggő korlátozást, illetve tilalmat megszegi, szabálysértést követ el.”/Tiltott prostitúció/

Az Szbtv. 7. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A többlakásos ház közös tulajdonban vagy használatban álló területén, közterületen elhelyezett létesítményekben, illetőleg járműben, valamint a védett övezeten belül a nem lakás céljára szolgáló helyiségben a prostituált szexuális szolgáltatást nem nyújthat.”

A Szabs. tv. 41. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Szabálysértési elzárással is büntethető, valamint e törvényben meghatározott szabálysértés miatt első fokon az elkövetés helye szerint illetékes járásbíró jár el.”

A Szabs. tv. 124. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés miatt őrizetbe vett személyt a rendőrség a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából a bíróság elé állítja.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint:

„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani”.

A Panaszos sérelmezte, hogy míg a szexuális szolgáltatásait igénybe vevő férfit a rendőrök helyszíni bírsággal sújtották, addig vele szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedésre került sor. Álláspontja szerint ezen megkülönböztetéssel a rendőrség vele szemben diszkriminatív módon járt el.

A Panaszos szexuális szolgáltatásait igénybe vevő személy cselekménye és a Panaszos magatartása két külön szabálysértést valósított meg. A szolgáltatást igénybe vevő férfi a Szabs. tv. 184. § (1) bekezdésébe ütköző szexuális szolgáltatásra való felhívás tilalma szabálysértést követte el, amely nem tartozik a szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértések körébe, elbírálására a Szabs. tv. 184. § (2) bekezdése alapján a rendőrség bír hatáskörrel, és a Szabs. tv. 39. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít helyszíni bírság alkalmazására. A Panaszos szexuális szolgáltatásait igénybe vevő személy a szabálysértést elismerte. Az elkövetés elismerését a Szabs. tv. 32. § (3) bekezdése szerint helyszíni bírság kiszabásakor bizonyítékként kell értékelni.

A Panaszos azon magatartása, hogy közterületen álló gépkocsiban nyújtott szexuális szolgáltatást – amit az Szbtv. 7. § (3) bekezdése kifejezetten tilalmaz – a Szabs. tv. 172. §-ába ütköző tiltott prostitúció szabálysértés megállapítására alkalmas, amelynek kapcsán első fokon a Szabs. tv. 41. § (1) bekezdése szerint a bíróság jár el. Tekintettel arra, hogy a tiltott prostitúció szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés, esetében a Szabs. tv. 124. § (1) bekezdése szerint helye van gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából történő őrizetbe vételnek és bíróság elé állításnak.

Erre tekintettel részrehajlásmentesen döntöttek a rendőrök az előállítás mellett, amelynek jogszerűségét nem érinti, hogy utóbb nem került sor a bíróság elé állítás céljából történő őrizetbe vételre, mert megállapítást nyert, hogy az intézkedés alá vont Panaszos egyedül neveli hét éves gyermekét.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a rendőrök elfogultságmentesen döntöttek a Panaszos előállítására mellett, ezért a benyújtott panasz ebben a tekintetben alaptalan.

3. Az intézkedés során a Panaszos nadrágjának felvételére irányuló kérésének megtagadása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

A Panaszos sérelmezte, miszerint az intézkedő rendőrök nem engedték meg, hogy felvegye a nadrágját.

E körülményre vonatkozóan mindkét intézkedő rendőr tanúként meghallgatásra került. Egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy a Panaszos felöltözésére lehetőséget biztosítottak. Ezen túl a rendőrök hosszabb ideig tartózkodtak a helyszínen, és más személlyel szemben is

intézkedtek, mely idő alatt minden bizonnyal volt lehetőség a felöltözésre. Életszerűtlen továbbá, hogy a rendőrök a gépkocsiban alsóneműben szállítsák a Panaszost. Ez esetben a rendőrség épületébe is alsóneműben kísérték volna, azonban erre vonatkozóan semmilyen információ nem merült fel. Az intézkedő rendőrök tanúként elmondták, hogy önmagában a szolgálati gépkocsi higiéniájára figyelemmel is indokolatlan lett volna a Panaszos alsóneműben történő szállítása.

Megállapítom, hogy a Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőrök tanúmeghallgatásáról készült jegyzőkönyvekben foglaltaktól eltérő bizonyíték nem merült fel. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a tanúmeghallgatásról készült jegyzőkönyv közokiratnak minősül, amely szerint az ott leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat.

Tekintettel a tanúmeghallgatásokról készült jegyzőkönyvek közokirati jellegére, a bizonyítékok értékelése során – figyelemmel az Ákr. 62. § (4) bekezdésében foglaltakra – a tanúmeghallgatásokról szóló jegyzőkönyvekben foglaltakat fogadtam el a döntésem meghozatala alapjául.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben is alaptalan.

4. Egyedül nevelt kiskorú gyermekre történő eredménytelen hivatkozás

A Szabs. tv. – szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértéseket felsoroló XXIII. fejezetében található – 172. §-a szerint:

„Aki a külön törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján hozott önkormányzati rendeletben a szexuális szolgáltatással összefüggő korlátozást, illetve tilalmat megszegi, szabálysértést követ el.” /Tiltott prostitúció/

A Szabs. tv. 9. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Szabálysértési elzárást csak bíróság szabhat ki.”

A Szabs. tv. 41. § (1) bekezdése szerint:

„1) Szabálysértési elzárással is büntethető, valamint e törvényben meghatározott szabálysértés miatt első fokon az elkövetés helye szerint illetékes járásbíróság jár el.”

A Szabs. tv. 124. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés miatt őrizetbe vett személyt a rendőrség a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából a bíróság elé állítja.”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) aki a szabálysértést az abba hagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani”.*

A Szabs. tv. 10. §-ának c) pontja szerint:

*„Nincs helye szabálysértési elzárásnak, ha az eljárás alá vont személy
c) tizennegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülő, gyám”.*

A Panaszos kifogásolta, miszerint eredménytelenül hivatkozott arra, hogy kiskorú gyermekét egyedül neveli, amely körülményre tekintettel vele szemben előállításnak nem lett volna helye.

Az előállításra vonatkozó jogszabályok szerint az egyedül nevelt kiskorú gyermek nem akadályozza az előállítás fogantatását. A Panaszos cselekménye által megállapítható – a Szabs. tv. 172. §-a szerinti – tiltott prostitúció szabálysértés elzárással is büntethető. A Szabs. tv. 9. § (1) bekezdése szerint elzárást csak bíróság szabhat ki, illetve a Szabs. tv. 41. § (1) bekezdése alapján ezen szabálysértés miatt az eljárás lefolytatására a bíróság rendelkezik hatáskörrel.

A helyszíni intézkedést megalapozó szabálysértés alkalmas volt az eljárás azonnali lefolytatására, így az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint jogszerűen került sor az előállítás fogantatására abból a célból, hogy a Panaszost a Szabs. tv. 124. § (1) bekezdése alapján – őrizetbe vétele mellett – bíróság elé állítsák.

A Panaszos előállítása során hivatkozott arra, hogy kiskorú gyermekét egyedül neveli, és nem tud érte menni az óvodába. Ezen állítás a rendőrségre történt beszámítást követően leellenőrzésre került, majd intézkedtek a Panaszos által megjelölt személy kiértesítésére is. A rendőrség a panaszosi hivatkozást figyelembe vette, annak valóságáról meggyőződött, majd ezután döntött arról, hogy a szabálysértési elzárás kiszabásának a Szabs. tv. 10. §-ának c) pontja szerinti törvényi akadály miatt a Panaszost – eljárás alá vontként történt meghallgatását követően – szabadon bocsátja.

A fentiek alapján a Panaszos eredményesen hivatkozott kiskorú gyermekének egyedül való nevelésére, hiszen erre tekintettel került sor őrizetbe vétele helyett – eljárás alá vontként történő meghallgatását követően – a szabadon bocsátására. Megállapítom továbbá, hogy a tizennegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülővel szemben – törvényi feltételek megléte esetén – helye van előállítás fogantatásának, azt jogszabály nem tilalmazza. Mindezek alapján a panasz ebben a tekintetben is alaptalan.

5. Volt élettársának a Panaszos foglalkozásáról történő tudomás szerzése a jogtalan eljárás miatt

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

A Szolgálati Szabályzat 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) Ha az Rtv. 33-34. §-a, vagy 37. § b)-c) pontja alapján a személyt a lakásából szállítják el, szükség esetén a lakásban maradó vagyontárgyait a rendőr biztonságba helyezi, az üresen maradó lakást tanúk jelenlétében lepecsételi.

(2) A hátramaradt betegről, magatehetetlen személyről, gyermekről történő gondoskodás érdekében a rendőr intézkedik. Ha a helyszíni ellátásuk nem oldható meg, kórházba, intézetbe utalásukról kell gondoskodni, valamint karitatív szervezetet is fel lehet kérni ellátásukra. A

növények, haszon- és díszállatok gondozására a helyi önkormányzat jegyzője útján kell intézkedni.”

A Panaszos sérelmezte, hogy a fogvatartásáról értesített volt élettársa a jogtalan eljárás miatt szerzett tudomást a foglalkozásáról, ami miatt a jövőben annak családjától atrocitásokra számíthat.

Volt élettársa értesítését a Panaszos kérte annak érdekében, hogy óvodában lévő kiskorú gyermeke ellátása megoldott legyen. A kiértesítéssel a rendőrség egyrészt eleget tett az Rtv. 18. § (1) bekezdésében foglalt törvényi kötelezettségének, másrészt figyelemmel volt a Szolgálati Szabályzat 15. § (2) bekezdésében foglaltakra, ily módon intézkedve a gondoskodásra szoruló gyermek védelmére.

Mindezek alapján a rendőrség az értesítéssel törvényi kötelezettségének tett eleget, intézkedve egyúttal a Panaszos gyermekének védelmére is. Megállapítom, hogy mivel a Panaszos előállítására – az első panaszpont vizsgálatának eredménye szerint – jogszerűen történt, ezért a panasz e vonatkozásban is alaptalan.

Az előállítás időtartama

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani”.*

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A Szabs. tv.– szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértéseket felsoroló XXIII. fejezetében található – 172. §-a szerint:

„Aki a külön törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján hozott önkormányzati rendeletben a szexuális szolgáltatással összefüggő korlátozást, illetve tilalmat megszegi, szabálysértést követ el.” /Tiltott prostitúció/

A Szabs. tv. 124. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés miatt őrizetbe vett személyt a rendőrség a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából a bíróság elé állítja.”

A Szabs. tv. 10. §-ának c) pontja szerint:

*„Nincs helye szabálysértési elzárásnak, ha az eljárás alá vont személy
c) tizennegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülő, gyám”.*

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint:

„(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A Panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben alkalmazott, személyi szabadságot korlátozó intézkedés 14:30-tól 21:00-ig tartott.

A fogvatartás időtartamáról kiadott, a panaszhoz is becsatolt rendőrségi igazolás szerint a fogvatartás *-tól *-ig – a panaszban megjelölt időtartamnál több mint egy órával rövidebb ideig – tartott. Az igazolást szabadon bocsátásakor a Panaszos maga is aláírta, annak tartalmát nem vitatta. Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentésben is az került rögzítésre, hogy az előállítás *-tól *-ig tartott. A Panaszos az előállítás időtartama tekintetében saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőrségi igazolástól eltérő bizonyíték nem merült fel. A Pp. 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a rendőrségi igazolás és a rendőri jelentés egyaránt közokiratnak minősül, amely szerint az igazolás az abban foglalt tartalom tekintetében – az ellenkező bizonyításáig – teljes bizonyító erővel bír.

Tekintettel a rendőrségi igazolás közokirat jellegére, a bizonyítékok értékelése során – figyelemmel az Ákr. 62. § (4) bekezdésében foglaltakra – a rendőrségi igazolásban és a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el döntésem meghozatalakor.

Az Rtv. hivatkozott rendelkezése szerint az előállítás „*a szükséges ideig*” tarthat. Jelen esetben a személyes szabadság korlátozására az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint, az eljárás azonnali lefolytatása érdekében került sor, tervezetten a Szabs. tv. 124. § (1) bekezdés szerinti bíróság elé állítás érdekében történő őrizetbe vétel alkalmazásával. Az előállítás időtartama alatt lefolytatásra került a helyszíni intézkedés, igazoltatás, csomag átvizsgálás, majd a Panaszosnak a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály épületébe történő beszállítása, ott a szolgálatirányító parancsnok részére történő sérülésmentes bemutatása, előállító helyiségben történő elhelyezése. Az előállításról szóló jelentés elkészítését követően a Panaszos átszállításra került a Rendőrkapitányság * szám alatti épületébe, ahol elvégezték a befogadásával kapcsolatos cselekményeket. Mindeközben a rendőrök intézkedtek arról, hogy leellenőrizzék a Panaszos kiskorú gyermekével kapcsolatos hivatkozását, amely szerint egyedül neveli azt, majd a gyermek megfelelő ellátása érdekében a Panaszos által megjelölt személy értesítését hajtották végre.

Ezután a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztály beosztottja szabálysértési eljárás keretében meghallgatta a Panaszost, majd egyedül nevelt kiskorú gyermekére tekintettel – amely a Szabs. tv. 10. § c) pontja szerint kizárja a szabálysértési elzárás alkalmazását –, a letéti tárgyainak visszaadását és a fogvatartás időtartamáról szóló igazolás kiadását követően szabadon bocsátották. A Rendőrkapitányságon a készenléti feladatokat *-n 1 fő nyomozó látta el, aki a Panaszos előállításának időtartama alatt más eljárásokban is végzett nyomozási cselekményeket.

A Robotzsaru integrált ügyviteli, ügyfeldolgozó és elektronikus iratkezelő rendszer adatai szerint a meghallgatást foganatosító nyomozó * és * között 2 bűnügyben 4 iratot készített. A szolgálati feladatok elvégzése érdekében másik nyomozó berendelése jelentős időt vett volna igénybe. A felsorolt cselekmények időszükséglete indokolta a fogvatartás időtartamát, amely az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 óra időtartamot nem haladta meg.

Megállapítottam, hogy a Panaszos előállításának időtartama (5 óra 20 perc) nem haladta meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 órás időtartamot, illetve az előállításhoz kapcsolódó és a fentiekben részletezett rendőri intézkedések tartama

arányban állt az előállítás időtartamával, ezért ebben a vonatkozásában aránytalanságot nem állapítottam meg, így a panasz ebben a tekintetben is alaptalan.

VIII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésének második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1. Az előállítás időtartama

A Panasztestület állásfoglalása szerint az előállítás időtartama indokolatlanul és aránytalanul hosszú volt, és így sérült a Panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

Az Rtv. hivatkozott rendelkezése szerint az előállítás „a szükséges ideig” tarthat. Jelen esetben a személyes szabadság korlátozására az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja szerint, az eljárás azonnali lefolytatása érdekében került sor, tervezetten a Szabs. tv. 124. § (1) bekezdés szerinti bíróság elé állítás érdekében történő őrizetbe vétel alkalmazásával. Az előállítás időtartama alatt lefolytatásra került a helyszíni intézkedés, igazoltatás, csomag átvizsgálás, majd a Panaszosnak a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály * szám alatti épületébe történő beszállítása, ott a szolgálatirányító parancsnok részére történő sérülésmentes bemutatása, előállító helyiségben történő elhelyezése. Az előállításról szóló jelentés elkészítését követően a Panaszos átszállításra került a Rendőrkapitányság *szám alatti épületébe, ahol elvégezték a befogadásával kapcsolatos cselekményeket. Mindeközben a rendőrök intézkedtek arról, hogy leellenőrizzék a Panaszos kiskorú gyermekével kapcsolatos hivatkozását, amely szerint egyedül neveli azt, majd a gyermek megfelelő ellátása érdekében a Panaszos által megjelölt személy értesítését hajtották végre.

Ezután a Panaszost szabálysértési eljárás keretében meghallgatták, majd egyedül nevelt kiskorú gyermekére tekintettel – mely a Szabs. tv. 10. § c) pontja szerint kizárja a szabálysértési elzárás alkalmazását –, letéti tárgyainak visszaadását és a fogvatartás időtartamáról szóló igazolás kiadását követően szabadon bocsátották. A Rendőrkapitányságon a készenléti feladatokat *-n 1 fő nyomozó látta el, aki a Panaszos előállításának időtartama alatt más eljárásokban is végzett nyomozási cselekményeket.

A Robotzsaru integrált ügyviteli, ügyfeldolgozó és elektronikus iratkezelő rendszer adatai szerint a meghallgatást foganatosító nyomozó * óra és * óra között 2 bűnügyben 4 iratot készített. A szolgálati feladatok elvégzése érdekében másik nyomozó berendelése jelentős időt vett volna igénybe. A felsorolt cselekmények időszükséglete indokolta a fogvatartás

időtartamát, amely az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 óra időtartamot nem haladta meg.

Megállapítottam, hogy a Panaszos előállításának időtartama (5 óra 20 perc) nem haladta meg az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 órás időtartamot, illetve az előállításhoz kapcsolódó és a fentiekben részletezett rendőri intézkedések tartama arányban állt az előállítás időtartamával, ezért a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye IV. cikk, XV. cikk, XXIV. cikk (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdései, a 83. § (1)-(2) bekezdései, 75. §-a, XLVI. fejezete, 605. §-a, 608. §-a;
- a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 29. § (1) bekezdése, a 39. § (1) és (6) bekezdései;
- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9.§ (1) bekezdése;
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései, a 81. § (1) bekezdése, a 113. § (1) bekezdés a) pontja, a 114. §-a, a 116. § (1)-(2) bekezdései és a (4) bekezdés a) pontja, a 35. § (1) és (3) bekezdései;
- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése és a 62. § (1) bekezdés h) pontja;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § a) pontja,
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése, a 18. § (1) bekezdése, a 33. § (2) bekezdésének f) pontja, a 33. § (3)-(4) bekezdései, a 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) bekezdése;
- a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény 7. § (1) bekezdésének d) pontja és a 7. § (3) bekezdése;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 9. § (1) bekezdése, a 10. § c) pontja, a 32. § (3) bekezdése, a 39. § (1) bekezdése, a 41. § (1) bekezdése, a 124. § (1) bekezdése, a 172. §, a 184. § (1)-(2) bekezdései;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 9. § (1) bekezdése, a 15. § (1)-(2) bekezdései.

Budapest, 2018. június ,, ”.

**Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**